

[Alfred Jensen.]

for at udløse nye krige, fordi de tjener derpå. For det andet kan man i den nuværende situation hellige sig arbejdet på at rejse hele verdens befolkning bag kravet om, at der afsluttes en fredspagt mellem de fem stormagter, en fredspagt, som står åben for andre stater, og som vil betyde, at man kan holde op med oprustningen og tage fat på nedrustningen. Jeg vil tro, at også de unge mennesker, der nægter at lade sig uddanne ved militæret, må give os ret i, at den eneste vej til sikring af freden er, at der træffes aftaler, som betyder, at man kan undgå krig og derfor også kan tage fat på nedrustningen, lette de militære byrder for ungdommen og lette de byrder, som opretholdelsen af militæret lægger på befolkningen.

Ud fra disse betragtninger agter vi ikke at blande os i afgørelsen med hensyn til de ændringsforslag, der her er stillet. Der er dog et enkelt af dem, jeg ønsker at knytte yderligere et par bemærkninger til. Det er ændringsforslag nr. 4. Jeg finder, at det, der står deri, er såre rimeligt, men jeg fatter egentlig ikke, at det skal være nødvendigt at stille et sådant ændringsforslag. Der står i grundloven, at man ved valgene stemmer hemmeligt, og det betyder vel, at ingen borger er pligtig at redegøre for, hvad hans politiske opfattelse er, hvis han ikke selv ønsker det. Det virker som en parodi, når det står i grundloven, at man ikke behøver at opgive, hvilket parti man tilhører, eller hvilket parti eller hvilken person man stemmer på, at man så ved sessionerne udfritter folk og tvinger dem til at redegøre for deres politiske synspunkter og måske også deres politiske tilhørsforhold. Jeg fatter ikke, at det overhovedet er nødvendigt at stille et sådant forslag. Det forekommer mig, at det ligger i grundlovens bogstav og ånd, at man ikke kan foretage sådanne afhøringer.

Jeg skal iøvrigt sige, at vi stort set ikke agter at blande os i afstemningen om de ændringsforslag, der foreligger — det kan være et spørgsmål, når det drejer sig om ændringsforslag nr. 4, men når forslaget kommer til tredje behandling, vil vi, som jeg har givet udtryk for ved første behandling, stemme imod det.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Jeg takker den ærede ordfører og det flertal i det høje ting, som har tilsluttet sig lovforslaget, og som gennem deres arbejde med det har muliggjort, at de ændringsforslag, som har kunnet samle et

flertal, nu kan komme til afgørelse i det høje ting og formentlig om kort tid blive lov i landet.

Dernæst skal jeg gøre nogle ganske få bemærkninger til de taler, der er blevet holdt, dels taler, som har motiveret ændringsforslag stillet af mindretal, og dels taler, som har anlagt nogle højt almindelige betragtninger om det forhold, der her er tale om.

Det ærede medlem hr. Kjeldgaard Iversen vil vel nok have en fornemmelse af, at han har holdt en storartet tale ved denne lejlighed. Jeg er ikke uenig i, at denne tale var storartet, i alt fald i een henseende særlig storartet; den røbede nemlig, med hvor mange tunger retsforbundet kan tale, når det drejer sig om landets stilling i forsvarspolitik og udenrigspolitik. I dag fik vi altså en lejlighed til at høre retsforbundets forsvarsnihilistiske repræsentant tale. Vi skal vist gå langt tilbage i den politiske diskussion i det høje ting om forholdet mellem befolkningen og forsvaret for at finde en tale, der i den grad var en udsøgt samling argumenter af den mest forsvarsnihilistiske karakter, vendt til befolkningen mod forsvaret.

Dette gør, at det forekommer os andre lidt usikkert, hvad retsforbundet egentlig på længere sigt vil kunne bidrage til, og hvor meget man kan bygge på det, hvor meget pålideligt der er i det overfor de opgaver, Danmark har. Det ærede medlem må jo ikke glemme, at når han taler om, at man her arbejder med tvang overfor ungdommen, er det dog endnu set fra et stort flertals synspunkt en tvang, som til en vis grad, forsåvidt som tvang nogen sinde kan være det, er sympatisk. Det ærede medlem må ikke glemme, at den almindelige værnepligt er lige så gammel her i landet som vort folkestyre, og jeg er overbevist om, at der er endnu et væsentligt flertal i denne befolkning, der ønsker, at det stadig skal være sådan, at man uden persons anseelse, uden at være nødsaget til det af økonomiske grunde, enten det er positiv økonomisk drift eller negativ økonomisk drift, gør sin pligt overfor forsvaret.

Det ærede medlem ville fortælle os, at antallet af militærnægtere er meget stærkt stigende. I den anledning skal jeg gøre opmærksom på, at det problem, der er skabt ved stigningen af antallet af militærnægtere, først og fremmest er opstået på grund af omskolingen. Det er klart, at der med den forøgede indkaldelse og uddannelse også bliver flere militærnægtere i antal; det behøver ikke at være udtryk for nogen